

B. ULOTKA INFORMACYJNA

ULOTKA INFORMACYJNA

1. Nazwa weterynaryjnego produktu leczniczego

Ketexx 100 mg/ml roztwór do wstrzykiwań (BG, CY, CZ, EE, EL, ES, FR, HR, HU, IE, IT, LT, LV, NL, PL, PT, RO, SI, SK, UK(NI))

Ketexx Vet 100 mg/ml solution for injection (BE, DK, FI, IS, LU, NO, SE)

Ketexx 100 mg/ml solution for injection for dogs, cats, cattle, sheep, goats, horses, guinea pigs, hamsters, rabbits, rats and mice (AT, DE)

2. Skład

Każdy ml zawiera:

Substancja czynna:

Ketamina 100,0 mg
(co odpowiada 115,3 mg ketaminy chlorowodoru)

Substancja pomocnicza:

Benzetoniowy chlorek 0,11 mg

Klarowny, bezbarwny i praktycznie wolny od widocznych cząstek wodny roztwór do wstrzykiwań.

3. Docelowe gatunki zwierząt

Psy, koty, bydło, owce, kozy, konie, kawie domowe, chomiki, króliki (utrzymywane wyłącznie jako zwierzęta domowe), szczury, myszy.

4. Wskazania lecznicze

Weterynaryjny produkt leczniczy może być stosowany w skojarzeniu z lekiem uspokajającym do:

- unieruchomienia,
- sedacji,
- znieczulenia ogólnego.

5. Przeciwwskazania

Nie stosować w przypadkach ciężkiego nadciśnienia tętniczego, niewydolności krążeniowo-oddechowej lub niewydolności wątroby lub nerek.

Nie stosować u zwierząt z jaskrą.

Nie stosować u zwierząt w stanie rzucawkowym lub przedrzucawkowym.

Nie stosować w przypadkach nadwrażliwości na substancję czynną lub na dowolną substancję pomocniczą.

Nie stosować jako jedyny lek znieczulający u żadnego z docelowych gatunków zwierząt.

Nie stosować w zabiegach chirurgicznych w obrębie oczu.

Nie stosować w celu interwencji chirurgicznej w obrębie gardła, krtani, tchawicy lub drzewa oskrzelowego, jeśli nie jest zapewnione wystarczające zwiótczenie mięśni poprzez podanie leku zwiótczającego (konieczna intubacja).

Nie stosować u zwierząt poddawanych zabiegowi mielografii.

Nie stosować w przypadku guza chromochłonnego lub nieleczzonej nadczynności tarczycy.

Nie stosować w przypadku urazu głowy i zwiększonego ciśnienia śródmózgowego.

6. Specjalne ostrzeżenia

Specjalne ostrzeżenia:

W przypadku bardzo bolesnych i poważnych zabiegów chirurgicznych, jak również w celu podtrzymania znieczulenia, wskazane jest łączone stosowanie ketaminy z anestetykami iniekcyjnymi lub wziewnymi.

Ponieważ zwiótczenie mięśni wymagane do zabiegów chirurgicznych nie może być osiągnięte za pomocą samej ketaminy, należy jednocześnie stosować dodatkowe leki zwiótczające mięśnie.

W celu poprawy jakości znieczulenia lub przedłużenia działania, stosowanie ketaminy można łączyć z podaniem agonistów receptora α_2 , lekami znieczulającymi, neuroleptycznymi lekami przeciwbólowymi, lekami uspokajającymi i wziewnymi lekami znieczulającymi.

Specjalne środki ostrożności dotyczące bezpiecznego stosowania u docelowych gatunków zwierząt:

U niewielkiej liczby zwierząt stwierdzono brak reakcji na ketaminę stosowaną jako lek znieczulający w przypadku zastosowania standardowych dawek. Po zastosowaniu innych leków w premedykacji należy odpowiednio zmniejszyć dawkę ketaminy.

U kotów i psów oczy pozostają otwarte, a źrenice rozszerzone. Oczy można chronić poprzez przykrycie wilgotnym gazikiem lub z zastosowaniem odpowiednich maści.

Ketamina może wykazywać właściwości prodrżawkowe i przeciwdrżawkowe, dlatego należy ją stosować ostrożnie u pacjentów z zaburzeniami drgawkowymi.

Ketamina może zwiększać ciśnienie śródczaszkowe i z tego względu może nie być odpowiednia dla pacjentów z zaburzeniami naczyniowo-mózgowymi.

W przypadku stosowania w połączeniu z innymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi należy zapoznać się z przeciwwskazaniami i ostrzeżeniami zamieszczonymi w odpowiednich częściach ich charakterystyki weterynaryjnego produktu leczniczego.

Odruch powiekowy nie zostaje zniesiony.

Możliwe są drgawki, a także pobudzenie po odzyskaniu przytomności. Ważne jest, aby zarówno premedykacja, jak i wybudzanie odbywały się w cichym i spokojnym otoczeniu. W celu zapewnienia sprawnego wybudzenia należy zastosować odpowiednią analgezję i premedykację, jeśli jest to wskazane.

Jednoczesne stosowanie innych preanestetyków lub anestetyków powinno być przedmiotem oceny stosunku korzyści do ryzyka, z uwzględnieniem składu stosowanych produktów i ich dawek oraz charakteru interwencji. Zalecane dawki ketaminy mogą się różnić w zależności od stosowanych jednocześnie preanestetyków i anestetyków.

Po dokonaniu przez lekarza weterynarii oceny stosunku korzyści do ryzyka można rozważyć wcześniejsze podanie leku przeciwocholinergicznego, takiego jak atropina lub glikopirylat, w celu zapobieżenia wystąpieniu zdarzeń niepożądanych, zwłaszcza ślinotoku.

Ketaminę należy stosować z zachowaniem ostrożności w przypadku występowania lub podejrzenia choroby płuc.

W miarę możliwości zwierzęta powinny przystępować do znieczulenia na czczo.

U małych gryzoni należy zapobiegać wychłodzeniu.

Specjalne środki ostrożności dla osób podających weterynaryjny produkt leczniczy zwierzętom:

Jest to lek silnie działający. Należy zachować szczególną ostrożność, aby uniknąć przypadkowej samoiniekcji.

W razie przypadkowej samoiniekcji lub jeśli po kontakcie z oczami bądź ustami wystąpią objawy, należy niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza i pokazać mu ulotkę dołączoną do opakowania lub etykietę, ale NIE PROWADZIC pojazdów mechanicznych, ponieważ może dojść do wystąpienia sedacji.

Unikać kontaktu ze skórą i oczami. Wszelkie rozpryski należy natychmiast zmyć ze skóry i oczu dużą ilością wody.

Nie można wykluczyć szkodliwego działania leku na płód. Kobiety w ciąży powinny unikać kontaktu z tym weterynaryjnym produktem leczniczym.

Osoby o znanej nadwrażliwości na ketaminę lub na którąkolwiek substancję pomocniczą powinny unikać kontaktu z tym weterynaryjnym produktem leczniczym.

Wskazówki dla lekarza:

Nie należy pozostawiać pacjenta bez opieki. Utrzymywać drożność dróg oddechowych oraz zapewnić leczenie objawowe i podtrzymujące.

Ciąża i laktacja:

Bezpieczeństwo weterynaryjnego produktu leczniczego stosowanego w czasie ciąży i laktacji nie zostało określone.

Ketamina bardzo dobrze przenika przez barierę krew-łożysko i dostaje się do krążenia płodowego, w którym osiąga od 75 do 100% stężenia we krwi matki. Powoduje to częściowe znieczulenie noworodków urodzonych przez cesarskie cięcie.

Stosować wyłącznie po dokonaniu przez lekarza weterynarii oceny stosunku korzyści do ryzyka wynikającego ze stosowania produktu.

Interakcje z innymi produktami leczniczymi i inne rodzaje interakcji:

Neuroleptyki, leki uspokajające, cymetydyna i chloramfenikol nasilają działanie znieczulające ketaminy (patrz także punkt: Specjalne ostrzeżenia).

Barbiturany, opioidy i diazepam mogą wydłużać czas wybudzania.

Efekty mogą się kumulować. Konieczne może być zmniejszenie dawki jednego lub obu leków.

Istnieje możliwość zwiększenia ryzyka wystąpienia arytmii serca w przypadku stosowania ketaminy w połączeniu z tiopentalem lub halotanem. Halotan wydłuża okres półtrwania ketaminy.

Jednoczesne dożylnie podanie leku spazmolitycznego może wywołać zapaść.

Teofilina podawana z ketaminą może wywołać nasilenie kryzysów padaczkowych.

W przypadku stosowania detomidyny razem z ketaminą wybudzanie jest wolniejsze niż w przypadku stosowania samej ketaminy.

Przedawkowanie:

W przypadku przedawkowania mogą mieć miejsce działania ze strony OUN (np. drgawki), bezdech, zaburzenia rytmu serca, zaburzenia połykania oraz depresja oddechowa lub porażenie oddechowe.

W razie potrzeby należy zastosować sprzęt wspomagający wentylację i rzut serca do czasu przeprowadzenia odpowiedniej detoksykacji. Nie zaleca się stosowania leków pobudzających czynność serca, chyba że nie są dostępne inne środki wspomagające.

Szczególne ograniczenia dotyczące stosowania i specjalne warunki stosowania:

Do podawania wyłącznie przez lekarza weterynarii

Główne niezgodności farmaceutyczne:

Ponieważ nie wykonywano badań dotyczących zgodności, weterynaryjnego produktu leczniczego nie wolno mieszać z innymi weterynaryjnymi produktami leczniczymi.

7. Zdarzenia niepożądane

Psy:

Rzadko (1 do 10 zwierząt/10 000 leczonych zwierząt):	Zatrzymanie akcji serca ¹ , niedociśnienie (niskie ciśnienie krwi) ¹ ; Duszność (problemy z oddychaniem) ¹ , spowolnienie oddechu (niska częstość oddechów) ¹ , obrzęk płuc ¹ ; Prostracja ¹ , drgawki ¹ , drżenia ¹ ; Ślinotok ¹ ; Zaburzenia żrenic ¹ .
Bardzo rzadko (< 1 zwierzę/10 000 leczonych zwierząt, włączając pojedyncze raporty):	Zwiększenie częstotliwości akcji serca, zwiększenie ciśnienia tętniczego krwi ² ; Depresja oddechowa ³ ; Ataksja (brak koordynacji) ⁴ , hiperestezja (nadwrażliwość na bodźce) ⁴ , hipertonia, rozszerzenie żrenic (rozszerzone żrenice) ⁵ , oczopląs ⁵ , pobudzenie ⁴ .

¹ głównie w fazie wybudzania i po jej zakończeniu.

² z jednoczesnym zwiększeniem skłonności do krwawień.

³ zależna od dawki; może prowadzić do zatrzymania oddechu. Połączenie leków działających depresyjnie na układ oddechowy może nasilić to działanie.

⁴ po wybudzeniu.

⁵ oczy pozostają otwarte.

Koty:

Rzadko (1 do 10 zwierząt/10 000 leczonych zwierząt):	Zatrzymanie akcji serca ¹ , niedociśnienie (niskie ciśnienie krwi) ¹ ; Duszność (problemy z oddychaniem) ¹ , spowolnienie oddechu (niska częstość oddechów) ¹ , obrzęk płuc ¹ ; Prostracja ¹ , drgawki ¹ , drżenia ¹ ; Ślinotok ¹ ; Zaburzenia źrenic ¹ .
Bardzo rzadko (< 1 zwierzę/10 000 leczonych zwierząt, włączając pojedyncze raporty):	Zwiększenie częstotliwości akcji serca; Depresja oddechowa ² ; Hipertonia, rozszerzenie źrenic (rozszerzone źrenice) ³ , oczopląs ³ Ból bezpośrednio po wstrzyknięciu ⁴ .

¹ głównie w fazie wybudzania i po jej zakończeniu.

² zależna od dawki; może prowadzić do zatrzymania oddechu. Połączenie leków działających depresyjnie na układ oddechowy może nasilić to działanie.

⁴ oczy pozostają otwarte.

⁵ podczas podawania domięśniowego.

Konie:

Rzadko (1 do 10 zwierząt/10 000 leczonych zwierząt):	Zatrzymanie akcji serca ¹ , niedociśnienie (niskie ciśnienie krwi) ¹ ; Duszność (problemy z oddychaniem) ¹ , spowolnienie oddechu (niska częstość oddechów) ¹ , obrzęk płuc ¹ ; Prostracja ¹ , drgawki ¹ , drżenia ¹ , ataksja (brak koordynacji) ² , hiperestezja (nadwrażliwość na bodźce) ² , pobudzenie ² , zaburzenia źrenic ¹ ; Ślinotok ¹ ;
Bardzo rzadko (< 1 zwierzę/10 000 leczonych zwierząt, włączając pojedyncze raporty):	Hipertonia.

¹ głównie w fazie wybudzania i po jej zakończeniu.

² po wybudzeniu.

Króliki (utrzymywane wyłącznie jako zwierzęta domowe), bydło, kozy:

Rzadko (1 do 10 zwierząt/10 000 leczonych zwierząt):	Zatrzymanie akcji serca ¹ , niedociśnienie (niskie ciśnienie krwi) ¹ ; Duszność (problemy z oddychaniem) ¹ , spowolnienie oddechu (niska częstość oddechów) ¹ , obrzęk płuc ¹ ; Prostracja ¹ , drgawki ¹ , drżenia ¹ ; Ślinotok ¹ ; Zaburzenia źrenic ¹ .
Bardzo rzadko	Depresja oddechowa ² ;

(< 1 zwierzę/10 000 leczonych zwierząt, włączając pojedyncze raporty):	Hipertonia.
--	-------------

¹ głównie w fazie wybudzania i po jej zakończeniu.

² zależna od dawki; może prowadzić do zatrzymania oddechu. Połączenie leków działających depresyjnie na układ oddechowy może nasilić to działanie.

Owce, świnki morskie, chomiki, szczury, myszy:

Rzadko (1 do 10 zwierząt/10 000 leczonych zwierząt):	Zatrzymanie akcji serca ¹ , niedociśnienie (niskie ciśnienie krwi) ¹ ; Duszność (problemy z oddychaniem) ¹ , spowolnienie oddechu (niska częstość oddechów) ¹ , obrzęk płuc ¹ ; Prostracja ¹ , drgawki ¹ , drżenia ¹ ; Ślinotok ¹ ; Zaburzenia źrenic ¹ .
---	---

¹ głównie w fazie wybudzania i po jej zakończeniu.

Zgłaszanie zdarzeń niepożądanych jest istotne, ponieważ umożliwia ciągłe monitorowanie bezpieczeństwa stosowania weterynaryjnego produktu leczniczego. W razie zaobserwowania zdarzeń niepożądanych, również niewymienionych w ulotce informacyjnej, lub w przypadku podejrzenia braku działania produktu, w pierwszej kolejności poinformuj o tym lekarza weterynarii. Można również zgłosić zdarzenia niepożądane do podmiotu odpowiedzialnego lub lokalnego przedstawiciela podmiotu odpowiedzialnego przy użyciu danych kontaktowych zamieszczonych w końcowej części tej ulotki lub poprzez krajowy system zgłaszania:

Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych,
Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych
Al. Jerozolimskie 181C
PL-02-222 Warszawa
Tel.: +48 22 49-21-687
Faks: +48 22 49-21-605
Adres e-mail: pw@urpl.gov.pl
Strona internetowa: <https://smz.ezdrowie.gov.pl>

8. Dawkowanie dla każdego gatunku, drogi i sposób podania

Psy, koty, bydło, konie:

powolne podanie dożylnie (*i.v.*) i domięśniowe (*i.m.*);

Kawie domowe, chomiki, króliki (utrzymywane wyłącznie jako zwierzęta domowe), szczury i myszy:
podanie dootrzewnowe (*i.p.*), powolne podanie dożylnie i domięśniowe;

Owce i kozy:

powolne podanie dożylnie.

Ketamina powinna być podawana w połączeniu z lekiem uspokajającym.

Jedna dawka 10 mg ketaminy na kg masy ciała odpowiada 0,1 ml weterynaryjnego produktu leczniczego na kg masy ciała.

Aby zapewnić prawidłowe dawkowanie, należy jak najdokładniej określić masę ciała.

Przed podaniem ketaminy należy upewnić się, że zwierzęta zostały poddane odpowiedniej sedacji.

W poniższych zaleceniach dotyczących dawkowania przedstawiono możliwe połączenia z ketaminą; jednoczesne stosowanie innych leków preanestetycznych, anestetycznych lub uspokajających powinno

być przedmiotem oceny stosunku korzyści do ryzyka wykonanej przez odpowiedzialnego lekarza weterynarii.

Psy

Jednoczesne stosowanie z ksylazyną lub medetomidyną:

Podanie domięśniowe (i.m.):

Ksylazyna (1,1 mg/kg *i.m.*) lub medetomidyna (10–30 µg/kg *i.m.*) mogą być stosowane z ketaminą (5–10 mg/kg, tj. 0,5–1 ml/10 kg *i.m.*) w krótkotrwałym znieczuleniu od 25 do 40 minut. Dawkę ketaminy można dostosować w zależności od pożądanego czasu trwania zabiegu.

Podanie dożylnie (i.v.):

W przypadku podania dożylnego dawkę należy zmniejszyć do 30–50% zalecanej dawki domięśniowej.

Koty

Jednoczesne stosowanie z ksylazyną:

Ksylazyna (0,5–1,1 mg/kg *i.m.*) z atropiną lub bez atropiny podawana jest 20 minut przed ketaminą (11–22 mg/kg *i.m.*, tj. 0,11–0,22 ml/kg *i.m.*).

Jednoczesne stosowanie z medetomidyną:

Medetomidyna (10–80 µg/kg *i.m.*) może być podawana jednocześnie z ketaminą (2,5–7,5 mg/kg *i.m.*, tj. 0,025–0,075 ml/kg *i.m.*). Dawkę ketaminy należy zmniejszyć wraz ze wzrostem dawki medetomidyny.

Konie

Jednoczesne stosowanie z detomidyną:

Detomidyna 20 µg/kg *i.v.*, po 5 minutach ketamina 2,2 mg/kg szybkie podanie *i.v.* (2,2 ml/100 kg *i.v.*). Początek działania jest stopniowy, osiągnięcie pozycji leżącej zajmuje około 1 minuty, a działanie znieczulające trwa około 10–15 minut.

Jednoczesne stosowanie z ksylazyną:

Ksylazyna 1,1 mg/kg *i.v.*, a następnie ketamina 2,2 mg/kg *i.v.* (2,2 ml/100 kg *i.v.*).

Początek działania jest stopniowy, trwa około 1 minuty, a czas trwania efektu znieczulającego jest zmienny i wynosi 10–30 minut, ale zwykle jest krótszy niż 20 minut.

Po iniekcji koń kładzie się spontanicznie bez dodatkowej pomocy. Jeżeli jednocześnie wymagane jest wyraźne zwiótczenie mięśni, leżącemu zwierzęciu można podawać leki zwiótczające mięśnie, dopóki koń nie wykaże pierwszych objawów zwiótczenia.

Bydło

Jednoczesne stosowanie z ksylazyną:

Podanie dożylnie (i.v.):

Dorośle osobniki można poddawać znieczuleniu przez krótki czas, stosując ksylazynę (0,1 mg/kg *i.v.*), a następnie ketaminę (2 mg/kg *i.v.*, tj. 2 ml/100 kg *i.v.*). Znieczulenie trwa około 30 minut, ale może zostać przedłużone o 15 minut przy użyciu dodatkowej dawki ketaminy (0,75–1,25 mg/kg *i.v.*, tj. 0,75–1,25 ml/100 kg *i.v.*).

Podanie domięśniowe (i.m.):

W przypadku podania domięśniowego dawki ketaminy i ksylazyny należy podwoić.

Owce i kozy

Podanie dożylnie (i.v.):

Ketamina 0,5–7 mg/kg *i.v.*, tj. 0,05–0,7 ml/10 kg *i.v.*, w zależności od zastosowanego leku uspokajającego.

Króliki i gryzonie (utrzymywane wyłącznie jako zwierzęta domowe)

Jednoczesne stosowanie z ksylazyną:

Króliki (utrzymywane wyłącznie jako zwierzęta domowe): ksylazyna (5–10 mg/kg *i.m.*) + ketamina (35–50 mg/kg *i.m.*, tj. 0,35–0,50 ml/kg *i.m.*).

Szczury: ksylazyna (5–10 mg/kg *i.p.*, *i.m.*) + ketamina (40–80 mg/kg *i.p.*, *i.m.*, tj. 0,4–0,8 ml/kg *i.p.*, *i.m.*).

Myszy: ksylazyna (7,5–16 mg/kg *i.p.*) + ketamina (90–100 mg/kg *i.p.*, tj. 0,9–1,0 ml/kg *i.p.*).

Kawie domowe: ksylazyna (0,1–5 mg/kg *i.m.*) + ketamina (30–80 mg/kg *i.m.*, tj. 0,3–0,8 ml/kg *i.m.*).

Chomiki: ksylazyna (5–10 mg/kg *i.p.*) + ketamina (50–200 mg/kg *i.p.*, tj. 0,5–2 ml/kg *i.p.*).

Dawka podtrzymująca znieczulenie: w razie potrzeby możliwe jest przedłużenie działania leku poprzez wielokrotne podanie opcjonalnie zmniejszonej dawki początkowej.

9. Zalecenia dla prawidłowego podania

W przypadku wstrzyknięcia domięśniowego u bydła i koni maksymalna objętość do podania w jedno miejsce wstrzyknięcia wynosi 20 ml.

Ketamina może wykazywać duże indywidualne różnice w działaniu, dlatego też wielkość podawanej dawki należy dostosować do konkretnego zwierzęcia, w zależności od takich czynników, jak wiek, stan oraz wymagana głębokość i czas trwania znieczulenia.

Korek można nakłuć do 30 razy. Użytkownik powinien wybrać najbardziej odpowiednią wielkość fiołki w zależności od gatunku docelowego i drogi podania.

10. Okresy karencji

Bydło, owce, kozy i konie:

Tkanki jadalne: 1 dzień.

Mleko: zero godzin.

Produkt niedopuszczony do stosowania u królików przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

11. Specjalne środki ostrożności podczas przechowywania

Przechowywać w miejscu niewidocznym i niedostępnym dla dzieci.

Brak specjalnych środków ostrożności dotyczących przechowywania tego weterynaryjnego produktu leczniczego.

Nie używać tego weterynaryjnego produktu leczniczego po upływie terminu ważności podanego na etykiecie i pudełku po oznaczeniu „Exp”. Termin ważności oznacza ostatni dzień danego miesiąca.

12. Specjalne środki ostrożności dotyczące usuwania

Leków nie należy usuwać do kanalizacji ani wyrzucać do śmieci.

Należy skorzystać z krajowego systemu odbioru odpadów w celu usunięcia niewykorzystanego weterynaryjnego produktu leczniczego lub materiałów odpadowych pochodzących z jego zastosowania w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami oraz krajowymi systemami odbioru odpadów dotyczącymi danego weterynaryjnego produktu leczniczego. Pomoże to chronić środowisko. O sposoby usunięcia niepotrzebnych leków zapytaj lekarza weterynarii.

13. Klasyfikacja weterynaryjnych produktów leczniczych

Wydawany na receptę weterynaryjną.

14. Numery pozwolenia na dopuszczenie do obrotu i wielkości opakowań

Nr pozwolenia: 3227/22

Fiolki z brązowego szkła typu I zawierające 10 ml, 20 ml i 50 ml weterynaryjnego produktu leczniczego, zamknięte korkiem z gumy bromobutyłowej i kapslem aluminiowym.

Wielkości opakowań:

Pudełko tekturowe zawierające 1 fiolkę 10 ml, 20 ml lub 50 ml

Pudełko tekturowe zawierające 5 fiolek 10 ml, 20 ml lub 50 ml

Pudełko polistyrenowe zawierające 35 fiolek 10 ml

Pudełko polistyrenowe zawierające 28 fiolek 20 ml

Pudełko polistyrenowe zawierające 15 fiolek 50 ml

Niektóre wielkości opakowań mogą nie być dostępne w obrocie.

15. Data ostatniej aktualizacji ulotki informacyjnej

06/2025

Szczegółowe informacje dotyczące powyższego weterynaryjnego produktu leczniczego są dostępne w unijnej bazie danych produktów (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).

16. Dane kontaktowe

Podmiot odpowiedzialny oraz wytwórca odpowiedzialny za zwolnienie serii:

Alfasan Nederland B.V.

Kuipersweg 9

3449 JA Woerden

Holandia

Lokalny przedstawiciel oraz dane kontaktowe do zgłaszania podejrzeń zdarzeń niepożądanych:

LIVISTO Sp. z o.o.

ul. Chwaszczyńska 198a

81-571 Gdynia

Polska

Tel.: +48 58 572 24 38

17. Inne informacje

Do podawania wyłącznie przez lekarza weterynarii